

[Johan Asmussen.]

er temmelig lang tid, der er gået siden den 15. januar, og jeg håber, at det nu vil være virkelig ganske overordentlig kort tid, inden spørgsmålet om generelle regler med hensyn til ankevejledning kommer ind i faste baner. Den højtærede justitsminister er jo ikke til stede, og jeg har heller ikke regnet med noget svar eller stillingtagen her, men jeg håber, at disse bemærkninger kan give anledning til, at dette betydningsfulde spørgsmål kan finde en rigtig løsning.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg blev vel en smule overrasket over, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ved denne lejlighed ville fremdrage Milfeldtsagen, som jo ikke har fundet sin endelige afgørelse. Den behandles i øjeblikket i ombudsmandsinstitutionen, og før der herfra foreligger en afgørelse enten om at henlægge sagen eller om at søge frem til en løsning af den, finder jeg, at tidspunktet til at diskutere denne sag egentlig var for tidligt.

Jeg vil dog sige til det ærede medlem, at jeg fik en henstilling fra ombudsmanden om på ny at tage denne sag op til overvejelse; denne henstilling blev fulgt, og dermed erklærede ombudsmanden sig tilfreds.

Når det ærede medlem bruger det meget stærke ord, at der er begået en uretfærdighed mod dr. Mogens Milfeldt, beklager jeg at måtte sige, at jeg deler ikke den opfattelse; og når det ærede medlem taler om ansvar, der skal gøres gældende mod tjenestemænd, vil jeg gerne sige — og sige det aldeles klart — at jeg har igennem min undersøgelse af denne sag ikke fundet noget grundlag for at drage nogen til ansvar.

Ib Thyregod: De synspunkter, som det ærede medlem hr. Johan Asmussen anførte, vil jeg gerne gøre et par enkelte bemærkninger om.

Også jeg mener i og for sig, at der med hensyn til den beretning, som foreligger fra ombudsmanden ved denne lejlighed som ved andre lejligheder, kunne være anledning til at fremdrage forskellige spørgsmål af særlig vigtighed. Jeg tænker her bl. a. på de sager i ombudsmandens beretning, som giver anledning til, at man må overveje ændring af bestående love.

Det er jo tit sådan her i folketinget, at når man vedtager en lov, er der en række situationer, hvis forløb man ikke nøjagtigt kan overse, og det vil i praksis medføre, at loven kan komme til at virke uretfærdigt. Mange af disse tilfælde vil havne hos ombudsmanden under en eller anden form, og det kan give anledning til omtale i beretningen og også til henstillinger til ministrene med hensyn til ændring af forskellige paragraffer og bestemmelser i gældende love. Det er netop på disse områder, der kan være spørgsmål af principiel betydning, som det kunne være rigtigt at omtale i forbindelse med ombudsmandsberetningen.

Spørgsmålet om sagen vedrørende læge Milfeldt er jo ikke afsluttet; jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om den, men blot udtrykke håbet om, at den kan finde en rimelig og rigtig afslutning, og at også dr. Milfeldts interesser i sagen kan komme til udtryk, således at denne sag løses på en måde, der stemmer med ret og retfærdighed.

Ninn-Hansen: Den højtærede indenrigsministers mere subjektive vurdering synes jeg ikke har større interesse. Den højtærede minister henviste til, at sagen ikke er færdigbehandlet, og derfor mente han, at det var for tidligt at drøfte den her. Men så forstår jeg ikke, at den højtærede minister derefter kom med det svar, han fremkom med angående ansvaret i denne sag. Jeg mener, det er et rigtigt udtryk, at der er handlet uretfærdigt mod dr. Milfeldt, og det synes jeg også fremgår af konklusionen, som ombudsmanden er kommet til. At den